

Слід зазначити, що фактор Великих історичних річок і сьогодні має широке дослідження в історіографії, особливо щодо розвитку аграрних цивілізацій Сходу.

The genetic features of the development of the political life of Skhod and Zakhod are examined in the context of the primary natural week.

Key words: natural factor, irrigation systems, state, power, civilization.

Список використаних джерел

1. Й. Радкау. Природа и власть. Всемирная история окружающей среды / пер. с нем. Н. Штилмарк. М. : Высшая школа экономики, 2014. 472 с.

ДЕФІЦИТ ПИТНОЇ ВОДИ І ВОДНИХ РЕСУРСІВ

*Самарська Софія Андріївна,
здобувач вищої освіти спеціальності 162 Біотехнології та біоінженерія
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна*

Прісна вода - це вода, солоність якої складає не більше 1%. Лише 2,5% води Світового океану є прісною, тобто придатною для життя. Близько 69% від цієї кількості знаходиться у крижаних масивах полярного льоду (наприклад, айсберги) і гірських льодовиках або у підземних водоносних горизонтах, занадто глибоких для того, щоб відкачувати її за допомогою сучасних технологій. Від дефіциту питної води страждає більше ніж 40% населення нашої планети [1].

Дефіцит питної води є безпосередньо пов'язаним зі змінами клімату, з діяльністю людини, яка у свою чергу призводить до скорочення водних ресурсів через забруднення прісноводних екосистем, а також з наслідками урбанізації та змін з землевикористанням.

За статистикою, майже 1/5 частина світового населення живе у районах, в яких спостерігається серйозна нестача чистої питної води. Крім того, 25% населення світу живе у країнах, що розвиваються, і які відчувають нестачу через відсутність інфраструктури, яка необхідна для збору води з водоносних горизонтів та річок.

83% водопровідної води у світі містить частинки пластику. Такі дані у 2020 році оприлюднила американська некомерційна медійна організація Orb Media. У рамках дослідження вчені вивчили понад 150 зразків води з-під крану з 14 країн світу.

Найвищий рівень забруднення показала вода з США, де пластик був знайдений у 94,4% зразків води, найнижчий - в європейських країнах – 72%. У Лівані вміст пластикових волокон у зразках води склав 94%, в Індії – 82%, в Уганді – 81%, в Індонезії – 76%, в Еквадорі – 75%. У випадку з США частинки пластику були виявлені навіть у зразках з будівлі Конгресу, штаб-квартири Управління з охорони навколишнього середовища США. Мікрочастинки пластику знайшли навіть у бутильованій воді [2].

Якщо не приймати ніяких заходів, то до 2030 року без задовільного очищення води залишиться майже 5 млрд людей, а це близько 67% населення планети. На сьогоднішній день на кожного жителя Землі припадає близько 750 м³ на рік прісної води, до 2050 року ця кількість зменшиться до 450 м³. До 80% країн світу опиняться у зоні, яка за класифікацією ООН відноситься до категорії за межею дефіциту водних ресурсів. Нестача води у пустельних і напівпустельних регіонах спричинить інтенсивну міграцію населення світу.

Одним з найважливіших напрямків діяльності ООН є подолання глобальної кризи нестачі питної води. Проблема, пов'язаним з водою, були присвячені Конференція ООН з водних ресурсів (1977), Міжнародне десятиріччя постачання питної води та санітарії (1981-1990), Міжнародна конференція з водних ресурсів і навколишнього середовища (1992) і Всесвітня зустріч на вищому рівні «Планета Земля» (1992).

Для привернення уваги світового населення до проблеми нестачі прісної води, 2003 рік був проголошений Міжнародним роком прісної води. У тому ж році був заснований механізм «ООН - водні ресурси», який займається питаннями, пов'язаними з прісною водою та санітарією.

Кожні три роки Всесвітня програма ООН по оцінці водних ресурсів публікує Всесвітню доповідь ООН, яка надає людству найповнішу оцінку стану прісноводних ресурсів у світі.

Для вирішення глобальних проблем людства у 2000 році на Саміті тисячоліття ООН прийняли програму під назвою «Мета розвитку тисячоліття». Вісім міжнародних цілей розвитку повинні бути досягнуті впродовж наступних 20 років. У цьому документі не було прописано окремої мети щодо забезпечення населення чистою питною водою, проте у цілі номер 7 «Забезпечення екологічної стійкості» стояло завдання - до 2025 року вдвічі скоротити частку населення, що не мають постійного доступу до чистої питної води та основних санітарно-технічних засобів.

За запасами водних ресурсів найбільш забезпеченим є регіон Латинської Америки, на частку якого припадає понад 30% світових запасів, потім йде Азія з ¼ частиною світових запасів води. Після них йдуть країни ОЕСР (20%), країни Африки на південь від Сахари та країни колишнього СРСР, на них припадає по 10% запасів води. Найбільш обмежені водні ресурси є у країн Близького Сходу і Північної Америки (по 1%).

Найбільш великими споживачами води (за обсягами) є Індія, Китай, США, Пакистан, Японія, Таїланд, Індонезія, Бангладеш, Мексика і російська федерація. В Африці на південь від Сахари майже 340 млн осіб позбавлені доступу до безпечної для людини питної води. Півмільярда людей в Африці не мають адекватних очисних споруд, далеко відстаючи у цьому від інших регіонів світу. За даними ООН до 2025 року росія разом зі Скандинавією, Південною Америкою і Канадою залишаться регіонами найбільш забезпеченим прісною водою - це понад 20 тисяч м³/рік у розрахунку на душу населення.

З найбільшою ймовірністю першими залишаться без води Африка, Південна Азія, Близький Схід і Північний Китай. Стає зрозумілим, що проблемою є не недостатня кількість води на Землі, а передусім: забруднення

водних ресурсів ;нестача засобів для її видобування (підземні води); дороге опрісненню солоних вод [3].

Отже, проблема з питною водою актуалізується з кожним кроком розвитку людства, цей стан погіршується і погіршується, саме тому усім людям світу треба задуматись над тим як покращити таку ситуацію. Головний шлях подолання цієї спільної для людства проблеми - зменшити витрати води, особливо у сільському господарстві. Слід також знижувати водомісткість виробництва: запроваджувати маловодні та безводні технології. Одним з дієвих способів подолання регіонального дефіциту води є перерозподіл річкового стоку за допомогою спорудження каналів та водосховищ. Також ще потрібно раціонально споживати воду та контролювати її витрати, адже більшість людей не вміють навіть правильно робити такі прості речі, як економно мити посуд, митися та прати свої речі, що також спричиняє витрачання великої кількості води.

Список використаних джерел

1. Дефіцит водних ресурсів. URL: <https://www.wiki-data.uk-ua.nina.az/> (дата звернення 09.03.2023).
2. Природа й екологія. URL: <https://www.dw.com/uk/> (дата звернення 08.03.2023).
3. Запольський А. К. Водопостачання, водовідведення та якість води: підручник. Київ: Вища школа, 2005. 671 с.

Науковий керівник:

Марущак О.В.,

канд. філос. наук, старший викладач
кафедри економічної теорії і суспільних наук,
Миколаївський національний аграрний університет

ВИЗНАЧЕННЯ ВМІСТУ НАФТИ В ПРИРОДНІЙ ВОДІ

*В.М. Безпальченко, О.О. Семенченко, А.В. Михалик
Херсонський національний технічний університет*

Забруднення вод Світового океану – одна із глобальних екологічних проблем сучасності. Одним з основних міжнародних договорів, який розглядає питання екології світового океану, стала Міжнародна конвенція щодо запобігання забруднень з суден (The International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, MARPOL 73/78), яка була прийнята під егідою Міжнародної морської організації (ІМО) в 1973 році, але через різні причини була введена в дію в 1978 році з прийняттям Протоколу 1978 року, що доповнює Конвенцію (Протокол Конвенції MARPOL 73/78). Конвенції ІМО вирішують проблему забруднення Світового океану декількома шляхами, такими як: попередження забруднення в період суднових операцій (наприклад, у разі скидання води після мийки танків у море); зниження числа аварій; зниження наслідків аварій; забезпечення компенсації збитків. До найбільш шкідливих хімічних забруднювачів, як зазначено у прийнятій Міжнародній конвенції із запобігання